

தொகையிலக்கியத்தில் 'தமர்' காட்டும் சமூகப் பிரிவினை

Social seggregations revealed by the term *thamar* in the anthologies

ச.கண்மணி கணேசன் | S.Kanmani Ganesan

Retired Principal & HOD in Tamil, Sri Kaliswari college, Sivakasi in Tamilnadu. India. E mail:
kanmanitamilsk@gmail.com

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தொகையிலக்கியத்தில் 'தமர்' என்ற உறவுப்பெயரின் பொருள் வெளிப்பாடு புலப்படுத்தும் சமூகப் பிரிவினைகளை வெளிக்கொணர்வது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும். முன்னிலையாருடன் அவரது தமர் பற்றிப் பேசும் போது 'நுமர்' எனவும்; தம் சுற்றம் பற்றிப் பேசும் போது 'எமர்' எனவும் மாறும் 'தமர்' இடம்பெறும் பாடல்கள் முதலிலைத் தரவுகளாக; பிற பாடல்களும் ஆய்வாளர் கருத்துகளும் கல்வெட்டுச் செய்திகளும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக அமையும் இக்கட்டுரை ஒரு சமூகவியல் ஆய்வாகும். பண்டைத் தமிழகத்தில் தொழில் அடிப்படையில் வேறுபாடு இருந்ததை ஏற்றுக் கொள்வோர் சாதிவேறுபாடு இருந்ததை ஏற்பதில்லை. ஆயின் சமூகப் பிரிவினை காலான்றிய காலமாகத் தொகையிலக்கியம் தோன்றிய காலம் நிலவியதை இவ்வாய்வு மூலம் அறிய முடிகிறது.

Abstract

The aim of this research article is to bringout the social seggregations revealed by the semantics of the term *thamar* in the anthologies. While a person is talking about the 2nd person's *churram* i.e. relations; the term *thamar* is modified as *numar*; and the same is denoted as *emar* when the 1st person is talking about his or her own relations. Scholars have accepted the fact that there were divisions based on the occupation; but hesitate to accept that rigid communal segregation prevailed in the early Tamil society. This study reveals the communal distinctions getting prominent during the period of the anthologies. To follow a sociological approach, in this article those poems of the anthologies in which the above mentioned three words are found serve as the primary source; the other lyrics, views of the researchers and the stone inscriptions serve as the secondary source.

திறவுச் சொற்கள் (keywords): தமர், எமர், நுமர், சுற்றம், சாதிவேறுபாடு, சமூகப்பிரிவினை (*thamar, emar, numar, churram*, communal seggregations, social divisions)

முன்னுரை

தொகையிலக்கியத்தில் 'தமர்' எனும் உறவுமுறைப் பெயரின் பொருள் காட்டும் பண்டைத்தமிழ்ச் சமூகப் பிரிவுகளைத் தொகுத்துக் காண்பது இக்கட்டுரையின் நோக்கம் ஆகும்.

பண்டைத் தமிழகத்தில் சாதிவேறுபாடு இருந்ததைப் பலர் ஏற்பதில்லை. ஆனால் தொகையிலக்கியக் காலம் இனப் பிரிவுகளும் ஏற்றத்தாழ்வுகளும் காலான்றிய காலமாக

நிலவியதைப் பாடல்கள் காட்டுகின்றன. இது பண்டைத் தமிழ்ச் சமூக வரலாற்றைத் தெளிவாக வரைய உதவுகிறது.

முன்னிலையாரிடம் அவரது சுற்றம் பற்றிப் பேசும்போது 'நுமர்' எனவும்; தம் சுற்றம் பற்றிப் பேசும் போது 'எமர்' எனவும் மாறும் 'தமர்' இடம்பெறும் பாடல்கள் முதலிலைத் தரவுகளாக, பிற செவ்விலக்கியச் செய்திகளும் ஆய்வாளர் கருத்துகளும் கல்வெட்டுகளும் இரண்டாம்நிலைத் தரவுகளாக அமையும் இக்கட்டுரை ஒரு சமூகவியல் ஆய்வாகும்.

திருமணத்தில் சமூகப்பிரிவினை

திருமண பந்தத்தை உறுதிசெய்ய முனையும்போது தம் இனம் என்று பொருள்படப் பிரித்துத் 'தமர்' எனச் சொல்வது அன்றைய திணைமாந்தர் இடையே தொழிலடிப்படைக்கு அப்பால் பிரிவினை தலைதூக்கி விட்டமையை உணர்த்துகிறது.

ஆயுருள் பசுக்கூட்டம் மேய்ப்போர் நல்லினத்து ஆயர் என்றும்; ஆட்டுமந்தை மேய்ப்போர் புல்லினத்து ஆயர் என்றும்; எருமைகளை மேய்ப்போர் கோட்டினத்து ஆயர் என்றும் வேறு பிரிக்கப்பட்டனர். ஆய்ச்சி தன் காதலனுடன்;

“ஆயர் எமரானால் ஆய்த்தியேம் யாம்” (கலி.108)

என்று பேசுவதில் 'எமர்' ஆயர் இனத்தைக் குறிக்கிறது.

“நல்லினத்து ஆயர் எமர்... புல்லினத்து ஆயனை நீ” (கலி.113)

என்ற தொழில் அடிப்படையிலான பிரிவு; 'பசுக்கூட்டம் மேய்க்கும் ஆயர், ஆட்டுமந்தை மேய்க்கும் ஆயன்' எனப் பொருள்படினும்; அப்பிரிவு உயர்வுதாழ்வைக் கோட்டுக் காட்டுவதால் சாதிக்கு வழிகோலும் சமூகப்பிரிவினை தலைதூக்குகிறது. 'புல்லினம்' என்ற பெயர் ஆட்டுமந்தை பசுக்கூட்டத்தைக் காட்டிலும் தாழ்வானது என உணர்த்துகிறது. புல்லினத்து ஆயரும் தாழ்ந்தவராகவே கருதப்பட்டனர் என்பதற்கு; பசுமேய்ப்போன் மகளாகிய தனக்கும் தன்னை விரும்பும் ஆடுமேய்ப்பவனுக்கும் பொருத்தம் இல்லை என்ற கோணத்தில் அமைந்துள்ள வாதம் சான்றாகிறது. புன்மை எனும் பண்புப்பெயர் இழிவைக் குறிப்பதாக வழங்கும் தொகைநூற் பாடல் சான்றுகள் பல. உடைகளைத் துவைப்பவள் புலைத்தி என்று அழைக்கப்பட்டாள் (புறம்.311). பிணம் எரிப்பவன் புலையன் ஆனான் (புறம்.360). துடி அடிப்பவனைப் புலையன் என்று சுட்டுவதும் காண்கிறோம் (புறம்.287). பறை முழக்குபவனும் தண்ணுமை முழக்குபவனும் இழிசினன் எனப்படுகின்றனர் (புறம்.287 & 289). பனைநாரால் கட்டில் நிணக்குபவனும் இழிசினன் எனப்படுகிறான் (புறம்.82). தொழிலால் மட்டும் இன்றிப் பிறப்பால் இழிந்தோர் என்ற கொள்கையும் பண்டு நிலவியது. சுடுகாட்டில் பிணம் எரிப்போன் 'இழிபிறப்பினோன்' எனப்படுகிறான் (புறம்.363). பண்டைத் தமிழகத்தில் தொழில் முறையில் உயர்வு தாழ்வு இல்லை என்போர் உளர் (கே.கே.பிள்ளை, தமிழக வரலாறு மக்களும் பண்பாடும், 2002. ப.152). ஆனால் மேற்காட்டிய தரவுகள் இக்கருத்தை முற்றிலும் வலுவழிக்கச் செய்கின்றன. பசுக்கூட்டம் மேய்க்கும் ஆயருக்கும் எருமை மேய்க்கும் ஆயனுக்கும் இடையில் இருந்த இவ் ஏற்றத்தாழ்வு மணவுறவிலும் வெளிப்பட்டது.

நல்லினத்தவளாகிய பசு மேய்க்கும் ஆய்ச்சி கோட்டினத்தவளாகிய எருமை மேய்க்கும் ஆயனை விரும்புகிறாள். தன் நட்பைக் கண்டிக்கும் தாயை,

“கோட்டினத்து ஆயர்மகனோடு யாம் பட்டதற்கு
என்கண் எமரோ பொறுப்பர் பொறாதார்
தம்கண் பொடிவது எவன்” (கலி.105)

எனத் தலைவி ஓரங்கட்டுகிறாள். அவளது சுற்றத்தார் பொறுத்துக்கொண்டாலும் தாயின் பார்வையே கோலாக மாறி அவளைப் புடைக்கிறது. இக்குழப்பத்தின் காரணம்- அன்றைய சமூகத்தில் தொழில் ஏற்றத்தாழ்வும் சாதி ஏற்றத்தாழ்வும் பிரிக்க இயலாது வெளிப்படத் தொடங்கியமை என்பதில் ஐயமில்லை. 'பண்டைத் தமிழகத்தில் பல்வேறு குலங்களுக்கு இடையே திருமணத்தடை இல்லை' என்பர் (கே.கே.பிள்ளை, மேற்.,ப.161). ஆனால் முல்லைக்கலிச் செய்தி இக்கருத்தோடு முரண்படுகிறது.

கபிலர் இருங்கோவேளிடம் பாரிமகளிரை மணந்து கொள்ள வினவிய போது பாரியை;

"நுமருள் ஒருவன்" (புறம்.202)

என்கிறார். இருங்கோவேளும் வேள் பாரியும் வேளாளர் எனும் ஒரே இனத்தவர் என்பதைத் தான் 'நுமர்' என்னும் சொல்லால் குறிக்கிறார். இங்கும் திருமண பந்தத்திற்கு ஒரே இனத்தைச் சேர்ந்தவர் முதல் தேர்வாக அமைந்தமை தெரிகிறது.

அள்ளுநர் நன்முல்லையாரது மகட்பாற்காஞ்சிப் பாடல் நெல் வேளாண்மை செய்யும் குறுநில மன்னனாகிய வேளாளன் தன் மகளை யாருக்கு மணமுடித்துக் கொடுப்பான் என்பதை வெளிப்படையாகப் பேசுகிறது. ஆவல் மீதாரப் பெண்ணைப் பற்றிக் கேட்பவனிடம் அவளது தந்தை பற்றி அறிவுறுத்துபவர்; 'வேந்தன் யானையைச் செறுவிலிருந்து வெளியேற்றும் துணிவும் திறனும் பொருந்திய இன்னொரு மன்னனுக்கே தன் மகளைக் கொடுப்பான்' என்கிறார் (புறம்.340). வேளாண்மையில் புலத்தைக் காவல் காக்க மிகுந்த சவால்களைச் சந்தித்த நிலையில்; சிக்கலைச் சமாளிக்கப் பெண்ணைத் தம் இனத்துள் கொடுத்துச் சொந்தத்தைப் பெருக்கிப் பாதுகாப்பை மேம்படுத்த எண்ணிய போக்கு அன்றைய சமுதாயத்தில் இருந்தது.

நியமமூதூரில் இருந்து தேரில் வரும் செல்வமிகுந்த காதலனிடம் ஊடல் கொள்ளும் பரதவர் குலப்பெண்,

"எம்மனோரில் செம்மலும் உளரே" (நற்.45)

என்கிறாள். 'எம்மனோர்'; எமர் என்றே பொருள் தருகிறது. புலவு நாளும் தம்மை நீங்கிச் செல்லச் சொல்லும் கடுமையோடு; வணிகர்க்குரிய அவனது மேனிலையைக் குறிப்பிட்டு; 'எம் இனத்திலும் செம்மாந்த ஆடவர் உளர்' என்கிறாள். நியமம் வணிகரோடு தொடர்புடையது என்பதைத் தமிழ் பிராமிக் கல்வெட்டுகள் கூறுகின்றன (ஓவாமலை கல்வெட்டு, 2019; மாங்குளம் தமிழ்க் கல்வெட்டுகள், 24.4.17). நியமமூதூரைச் சேர்ந்தவன் வணிகன் என்பது தொல்லியலார் நிறுவிய செய்தி. திணைமாந்தர் பிரிவினராகிய பரதவர் குலப்பெண் புலால் நாளும் தம் தொழிலும் இனமும் பற்றி வணிகச் செல்வந்தனிடம் பேசுவதில் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வும் சமூகப்பிரிவும் ஒருங்கு வெளிப்படுகின்றன.

இனம் சார்ந்த பரிந்துரை

பொறையாற்றுக் கிழாணைக் கண்டு பசியாறச் சென்ற கல்லாடனாரை அவ்வூர் மக்கள்;

"...பசித்தென ... முதுகுடி
நனந்தலை மூதூர் வினவலின்...
முன்னும் வந்தோன் மருங்கிலன் இன்னும்
அளியன் ஆகலின் பொருநன் இவன்" (புறம்.391)

என்றனர். முதுகுடியினராகிய ஊர்மக்கள் 'பண்டும் இங்கு வந்து பரிசில் பெற்றவன் எனினும்; மெலிந்த இரங்கற்குரிய தோற்றம் கொண்ட பொருநனாகிய அவன் பொருள் பெறத் தகுதி உடையவன்' எனத் தம் தலைவனாகிய பொறையாற்றுக் கிழானிடம் கூறுவது அவரது இனத்தை விதந்து கூறிப் பரிந்துரைப்பதாக உள்ளது. பண்டைத் தமிழகத்து முதன்மை சான்ற குடிகளை மாங்குடி கிழாரின் பாடல் தொகுக்கிறது.

"துடியன் பாணன் பறையன் கடம்பன் என்று
இந்நான்கல்லது குடியும் இல்லை" (புறம்.335).

என்ற மேற்கோள் சொல்லும் முதுகுடிகளுள் பறையர் உளர். அப்பறையருள் கிணைப்பொருநர் அடங்குவர். தம் பண்பாட்டில் முதன்மை பெறும் பூக்கள், உணவு, வழிபாட்டு முறை ஆகியவற்றைத் தொகுத்துக் கூறும் பாடலில் புலவர் குடிகளையும் இணைத்துள்ளார். அம்முதுகுடியினர் தம்முள் ஒருவராகிய பறையரினம் சேர்ந்த பொருநனுக்கு மீண்டும் பரிசில் பெறும் தகுதி உள்ளது எனப் பரிந்து உரைக்கின்றனர்.

திணைமாந்தரின்றும் வேறுபட்ட பார்ப்பார்

"எமர்க்கும் பிறர்க்கும் யாவராயினும்
கொடைக்கடன் அமர்ந்த கோடா நெஞ்சினன்" (பதிற்.20)

இமயவரம்பன் ஆவான் என்று புகழும் குமட்டுர்க் கண்ணனார் 'எமர்' என்று சுட்டுவது தன் இனத்தவரையே ஆகும். இங்குப் பரிசில் வாழ்க்கை உடைய கூத்தர், பொருநர், விறலியர், பாணர் ஆகியோர் 'பிறர்' என்னும் தொகையுள் அடங்கத்; தன்மையிடத்தில் புலவரின் இனம் 'எமர்' ஆகிறது. குமட்டுரைச் சேர்ந்த கண்ணனாராகிய பார்ப்பார் திணைமாந்தராகிய பரிசிலர் இனங்களிலிருந்து தன் இனத்தை வேறுபிரித்துக் கூறுவது பண்டைத்தமிழகச் சமூகப் பிரிவினையை உறுதிப்படுத்துகிறது.

வேளிர் இனத்தை விதந்துரைக்கும் சமூகப்பிரிவினை

கபிலர் இருங்கோவேளிடம் பாரிமகளிரை மணந்து கொள்ள வினவிய போதும், அள்ளூர் நன்முல்லையார் வேளாளன் தன் மகளை இன்னொரு வேளாளனாகிய குறுநில மன்னனுக்கே மணமுடித்துக் கொடுப்பான் என மகட்பாற்காஞ்சியாகப் பாடும் போதும், வேளிர் இனம் பிரித்துக் காட்டப்படுகிறது (பார்க்க 1.3 & 1.4). மகட்பாற்காஞ்சிப் பாடல்களுள் 70% வேளாளர் மகட்கொடை மறுப்பதாகவும்; வேந்தர் வேளாளரை அடக்கவே பெண்ணை வலிந்து கேட்பதாகவும் அமைந்துள்ளன என்பது ஏற்கெனவே நிறுவப்பட்ட முடிபு ஆகும் (ச.கண்மணி கணேசன், "மகட்பாற்காஞ்சிப் பாடல்கள் ஒரு பகுப்பாய்வு", ப.27-33, 2019. தமிழ்ப்பேராய்வு).

தாயாதிகள் 'தமர்' ஆதல்

பல தலைமுறைகளைச் சேர்ந்த ஒரு குடிவழி வந்த தாயாதிகள் தமர் ஆயினர். 'வாக்குத் தவறமாட்டேன்; மணந்து கொள்வேன்; அதுவரை தலைவியைப் பேணிப் பார்த்துக் கொள்' என்று கூறிய தலைவனின் குடிப்பெருமையையும் தான் பிறந்த குடிப் பெருமையையும் ஒருசேரப் பாடிக்கொண்டே உலக்கையால் குற்றும்போது; மேலான ஒழுக்கம் உடையவரது சொல்லும் செயலும் நடைமுறை ஆகும் வழமையைத் தோழி விளக்குகிறாள்.

"காஞ்சி நீழல் தமர் வளம் பாடி...
அறனும் பொருளும் வழாமை நாடித்
தன் தகவுடைமை நோக்கி மற்று அதன்
பின் ஆகும்மே முன்னியது முடித்தல்
அணைய பெரியோர் ஒழுக்கம்" (அகம்.286)

என்ற பாடல் தன் குடிச்சிறப்பும் தலைவனின் குடிச்சிறப்பும் ஒத்தது எனக் கூறுவதாக அமைகிறது. இங்கு தமர் ஒருகுடிப் பிறந்த தாயாதிகள் ஆவர். தோழி தம் இனப் பெருமையோடு; தலைவனது இனப் பெருமையையும் சேர்த்துப் பாடுவது; வேறு குலத்தவன் ஆயினும் தன் குலத்தோடு ஒத்த சிறப்புடையவன் எனும் நுட்பமான பொருளைத் தருகிறது.

சேரியும் சமூகப்பிரிவினையும்

சேரியில் அவ்வவ் இனமக்கள் சுற்றமாகக் கூடி வாழ்ந்தனர்.

இரவுப் பொழுதில் தம்முள் ஒருவரை ஒருவர் அடையாளம் காணவியலாத சேரி;

"தமர் தம் அறியாச் சேரி" (நற்.331)

எனப்படுகிறது. சுறா வேட்டைக்குச் சென்ற பரதவர் கொல்லாமல் திரும்பார் என அறிவுறுத்தும்;

"வேட்டம் வாயாது எமர் வாரலரே" (நற்.215)

எனும் பாடலடியில் பரதவர் சேரி மக்கள் அனைவரும் இனத்தை அடியொற்றியே சுற்றம் எனப்படுகின்றனர். 'கிளை' பற்றிய விரிவான விளக்கம் இக்கருத்துக்கு வழிகோலுகிறது.

பரதவர், குறவர், வேடர், உழவர், கள்வர் எனப் பல பிரிவினரும் கிளையுடன் சேர்ந்து தொழில் செய்தனர்; உண்டு களித்தனர்; வழிபட்டனர். பரதவர் அவரவர் திமிலில் மீன்வேட்டைக்குக் கிளையுடன் செல்வர் (நற்.331; அகம்.30); கிளையுடன் கூடிக் கோட்சறாக் கிழித்த வலையைச் சீராக்குவர் (நற்.207). அத்துடன் பரதவன் கிளையோடு தேறல் மாந்தினான் (நற்.388). தினைக்கொல்லையில் குறச்சிறார் கிளையுடன் சேர்ந்து பறவை ஓட்டினர் (நற்றிணை, 2007. ப.57, பா.44). குறவர் கிளையோடு கூடி மது அருந்தினர் (பத்துப்பாட்டு தொகுதி I, திருமுருகாற்றுப்படை, ப.14, அ.195-196; அகம். மணிமிடை பவளம், 2007. ப.121, பா.172; அகம். நித்திலக்கோவை, 2008. ப.109, பா.348 அ.5-12). ஆறலை கள்வர் கிளையோடு சேர்ந்து கொள்ளையிட்டனர் (அகம்.193). உழவர் கிளையோடும் சேர்ந்து உண்டனர் (பரிபாடல், 2007. ப.146, பா.7 அ.38). வேட்டுவன் கிளையுடன் மலைமேற் கடவுளை மழை வேண்டி வழிபட்டான் (நற்.165). கிளை எனும் நெருங்கிய உறவு;

"இருங்கிளை இன்னொக்கல்" (பட்டினப்.61)

என்ற தொடரால் 'ஓரினத்தைச் சேர்ந்தோர்' எனப் புரிகிறது. பங்காளிகளாகிய 'கிளை' ஒரே இனத்தவரை உள்ளடக்கியது என விளங்குகிறது. இன்றும் சில சமூகங்களில் 'கிளை' எனும் சொல் பங்காளிகளைக் குறிக்கப் பயன்படுகிறது (எ.டு. கொண்டையங் கோட்டை மறவர்). எனவே சேரித்தமர் அனைவரும் ஒரே இனத்தவர் என்பது தெளிவாகிறது.

வெவ்வேறு இனத்தவர் தமர் ஆதல்

சூழலுக்கும் தேவைக்கும் ஏற்ப வெவ்வேறு இனம் சார்ந்த நண்பர், ஏவலர், படைவீரர் முதலானோரைத் தமர் எனச் சுட்டும் போக்கும் அன்றைய சமுதாயத்தில் இருந்தது.

வேளிர் தம்மை வென்ற வேந்தனுக்குத் திறை செலுத்தி நண்பரான பின் அவ்வேந்தனின் தமர் ஆயினர். வினைமேற் சென்றவன் வினைமுடித்துத் திரும்பும்போது,

"தம் திறை கொடுத்துத் தமர் ஆயினரே" (அகம்.44)

எனக் கூறுகிறான். இப்பாடல் பெரும்பூட்சென்னி எனும் சோழவேந்தன்; கணையன் எனும் குறுநில மன்னனை வீழ்த்தியதைப் பாடுகிறது. கணையன் வேளாளர் தலைவன் ஆவான். வேளிர் தமிழகத்து வந்தேறிகள் என்பதை மு.இராகவையங்கார் ஏற்கெனவே நிறுவி உள்ளார் (வேளிர் வரலாறு, 1913. ப.4-20). கணையன் சோழனுக்குத் திறை செலுத்தி நட்புப் பாராட்டி அவனது தமர் ஆயினான்.

கரும்பனூர் கிழானின் குறும்பல் குறும்பில் இருந்த இயந்திரப் படுபுழைக்குள் நண்பர் எவரும் நுழையலாம்.

"தமரெனின் யாவரும் புகுப" (புறம்.177)

என்பது அவனுக்குரிய புகழ்மொழி ஆகும். திணைமாந்தராகிய உழவர் தலைவரே கிழார் ஆவர் (ச.கண்மணி கணேசன், "பாடல் பெற்ற கிழார்கள்", 2020, ப.12-24). எனவே திணைமாந்தராகிய கரும்பனூர் கிழானின் தாழ் கோத்த கதவுடைய மனையில் எல்லா இனத்து நண்பரும் நுழையலாம் எனும் பொருள் கிடைக்கிறது.

போர் மேற்சென்ற தலைவன் திரும்பும்போது; தன்னுடன் சேர்ந்து போரில் பங்கேற்றுத் துணைசெய்த இளையராகிய ஏவலரைத் தமர் என்கிறான். மனையாளிடம் தனக்கு முன் சென்று தன் வரவை உரைப்பின்; அவள் மகிழ்வதைத்;

"தமர் விரைந்து உரைப்பக் கேட்கும் ஞான்றே" (அகம்.144)

எனப் பாகனிடம் கூறுவது காணலாம். ஒரு தலைவனுக்காகப் போரிடுவோர் அனைவரும் ஒரே சுற்றம் ஆவர்.

"தமர் தம் அறியா அமர் மயங்கு அழுவம்" (புறம்.294)

என்பது, 'இவர் நம் சுற்றத்தார்' என அடையாளம் காண இயலாது ஒருவரோடு ஒருவர் மோதும் போர்க்களத்தின் தன்மை ஆகும்.

காலம் கடந்தும் திரும்பாத கணவனைப் பற்றிப் பணியாளாகிய பாணனிடம்;

“... பாண நுமரே
செய்த பருவம் வந்து நின்றதுவே” (ஐங்.472)

எனும்போது அவனைத் தலைவனின் சுற்றம் என்கிறாள்.

முடிவுரை

தொகையிலக்கியக் காலத்தில் தாயாதிகள், பங்காளிகளுடன் நண்பரும் ஏவலரும் சுற்றம் என்னும் வட்டத்திற்குள் அடங்குபவராக இருப்பினும், பெண்ணின் திருமணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட சமூகப்பிரிவினை ஆயர், பரதவர் ஆகிய திணைமாந்தரிடமும், வேளாளரிடமும் காலூன்றி இருந்தது. சேரியில் அவ்வவ் இனமக்கள் சுற்றமாகக் கூடி வாழ்ந்தனர். பார்ப்பார் தம்மைப் பரிசில் பெறும் வாழ்க்கை முறை உடைய திணைமாந்தரின்றும் வேறுபிரித்துப் பேசுகின்றனர். முதுகுடி என்னும் பிரிவினருள் பொருநர் உள்ளிட்ட திணைமாந்தர் அடங்கினர். இனம் சார்ந்து பரிந்துரைக்கும் போக்கு நடைமுறையில் இருந்தது.

துணைநூற்பட்டியல்

Ainkurunooru, (2009). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Akanaanooru kalirriyaanai nirai. (2009). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Akanaanooru manimidai pavalam.(2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Akanaanooru niththilakkovai. (2008). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Bavani,maa., Maangulam Thamizhk kalvettukal, (24.4.17). *Thamizhnaadu thakaval thirattu*, [சமணர் பாண்டியர் உறவு மாங்குளம் கல்வெட்டு](#)).

Ganesan,S.K., (2020). "Paadal perra kizharkal", Journal of Valartamil,1 (2), pp. 12-24. <https://doi.org/10.37134/jov.vol1.2.2.2020>, [View of பாடல் பெற்ற கிழார்கள்](#)

Kaliththokai, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Kanmani Ganesan,S., (2019), [An Analytical Study of the Songs of Makatpaarkaanjith thurai](#), *Thamizhp perayvu* vol.8 no.1, ISSN: 2286-8379)

Narrinai. (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Paripaadal, (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Paththuppaattu part i. (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Paththuppaattu part ii. (2008). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

pathirruppaththu. (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Pillai,K.k., Thamizhaka Varalaaru Makkalum Panpaadum, (2002). Chennai: International institute for Tamil Studies

puranaanooru part i.& ii (2007). Chennai: *kazhaka veliyeedu*

Raakavaiyangar,R., velir varalaaru, (1913). Madurai: *Centhamizh pirasuram, Thamizh changap peravai*.

Thamizlnadu arasu tholliyal thurai, ovaamalai kalvettu, (2019). [ஓவாமலை கல்வெட்டு | தொல்லியல் துறை](#)